

534

1770. Νοταριακές πράξεις. Χίος.

Κ. Ἀ μ α ν τ ος, «Ἐμπορικὸν γράμμα τοῦ 1770», *Έλληνικὰ* 7 (1934), σ. 155-156.

535

1770-1803. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Σούλι (Θεσπρωτία).

Βάσω Ψιμούλη, *Σούλι και Σουλιώτες*, Αθήνα 1998, σ. 479-481 αρ. 1-6, σ. 484-85 αρ. B1-4.

536

1770-1825. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Κατοχή, Μεσολόγγι, Παλαιοκατούνα (Αιτωλοακαρνανία).

Κ. Κώνστας, «Τρία αιτωλοακαρνανικά προικοσύμφωνα (1779, 1822, 1825)», *Έλληνικὴ Ψυχή* 4 (1972), σ. 3-8 (= Πολίτης, *Κώνστα Άπαντα*, τ. 8, σ. 177-183, αρ. 1-3).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

1770-1829. Νοταριακές πράξεις. Αθήνα, Αίγανα.

Σ. Κορρές, «Ἀνεκδοτακά διηγαῖχα έγγραφα», *HME* 1930, σ. 290-298, αρ. 1-3.

ΑΘΗΝΩΝ

538

1771. Ιδιωτικό δικαιοπρακτικό έγγραφο. Άνδρος.

Δ. Πολέμης, «Σημειώματα. 4. Ἀφιέρωσις ναυαγίου πρὸς τὴν μονὴν τῆς Ἀγίας», *Πέταλον* 3 (1982), σ. 229.

539

1771-1789. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Μεσδάνι (Καρδίτσα).

Β. Καραβίδας, «Οι ιδιοκτησίες της μονής του Δουσίκου στο Αγναντερό της Καρδίτσας (1491/92-1807)», *Θεσσαλικὸ Ημερολόγιο* 48 (2005), σ. 331-335.

540

1771-1851. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Σιάτιστα (Κοζάνη).

Σ. Κυριακίδης, «Σύμμεικτα. Διάφορα έγγραφα τῶν χρόνων τῆς τουρκοκρατίας», *Μακεδονικὰ* 2 (1941-1952), σ. 679-684 αρ. 1-7, σ. 686 αρ. 11.

541

1771-1908. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Άγιο Όρος, Βαθύ, Μαραθόκαμπος (Σάμος).

Μ. Βαρβούνης, Σ. Κεκρίδης, *Αγιορείτικα μετόχια στη Σάμο*, Θεσσαλονίκη 1999, σ. 27 αρ. 4, σ. 30 αρ. 7, σ. 64-65 αρ. 1-2, σ. 116 αρ. 2, σ. 118 αρ. 5, σ. 121-123 αρ. 8-10, σ. 132-133 αρ. 16-18, σ. 150 αρ. 3, σ. 158-159 αρ. 9-10, σ. 161 αρ. 12, σ. 184 αρ. 1, σ. 188 αρ. 5-6, σ. 195 αρ. 10, σ. 198-200 αρ. 13-15.

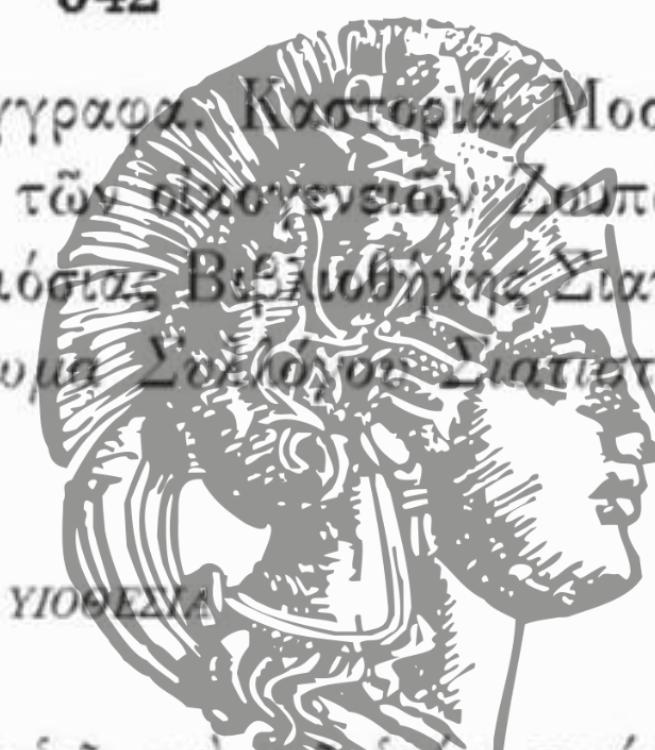
542

1772. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Καστοριά, Μοσχόπολη.

Α. Μέγας, «Τὸ ἀρχεῖον τῶν πίκονευσιν Σαπάν-Μωραΐτη Περικλέους τῆς Μανουσέιου Δημόσιας Βιβλιοθήκης Σιατίστης», στὸν τόμο *Σιατιστέαν Μνήμην Λεύκωμα Συνέλογον Σιατιστέων*, Θεσσαλονίκη

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
1972, σ. A91-A92.

ΑΘΗΝΑ

1772, 23 Μαρτίου

«Ἢ Ἐπ̄ ὄνδματι τοῦ πατρός, καὶ τοῦ νίοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος, τῆς ἀγίας καὶ ὁμοονσίου, καὶ ἀδιαιρέτον τριάδος, τοῦ ἐνὸς καὶ μόνου Θεοῦ τῶν ἀπάντων, καὶ πλαστονοργοῦ ἡμῶν, τὴν σήμερον ἐγὼ ή Μαρία ή θυγάτηρ τοῦ Θεοδώρου Μπάλα, καὶ γυνὴ τοῦ ποτὲ Δημητρίου Πέτρου Ρόκου, τοῦ καὶ Μπελιάνη ἐπικληθέντος, ἀπορίᾳ νίότητος φυσικῆς περιπεσοῦσα, θανάτου παμφάγοις δδοῦσιν ἀπάσης παραναλωθείσης, ἀπροσαναγκάστως, ἔκουσίως, αὐτοκινήτως, καὶ αὐτοπροαιρέτῳ βουλῇ, καὶ θελήσει ἀποκαθίστημι νὶὸν θετὸν τὸν ἐπὶ τῇ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει σαρκικῇ μονι θυγατρὶ Κυράνη γαμβρόν, καὶ κατὰ φύσιν τοῦ κυρίου Θεοδώρου Βρέτου Ζουπάνου νίόν, ἐν λατροφιλοσόφοις ἐξοχώτατον κύριο Κωνσταντίνον μὲ ιερολογίαν κατὰ τὴν διάταξιν τῆς μιᾶς, ἀγίας, καθολικῆς, καὶ ἀποστολικῆς ἡμῶν ἐκκλησίας. Τοιγαροῦν ἀπὸ τοῦ νῦν, ἔξῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ἐγὼ μὲν ἔσομαι αὐτῷ εἰς μητέρα θεόλεκτον, καὶ γνησίαν, ἀντεχομένη τῆς κατ’ αὐτὸν Ἱερᾶς καὶ πνευματικῆς νίοθεσίας ἀπεριτρέπτως, καὶ ἀκλονήτως πάσῃ μητρικῇ φιλοστοργίᾳ, καὶ προσαναθεῖσα αὐτῷ ἐν λόγῳ νίκης κληρονομίας πᾶσαν τὴν κινητήν, καὶ ἀκίνητον περιουσίαν μονι εἰς κατάστασιν διητεκῆ, καὶ ἀμετακίνητον, αὐτὸς δὲ ἔσεται μοι εἰς νὶὸν θεοδώρητον, καὶ γνήσιον, δποῦ νὰ μὲ ἀγαπήσῃ, καὶ νὰ μὲ τιμήσῃ πειθόμενος ἀεί, καὶ ἀνενδότως τοῖς μητρικοῖς μονι λόγοις, μηδαμῶς ἀφιστάμενος τῆς πρὸς ἐμὲ ἀνηκούσης τῇ αὐτοῦ νίότητι

